

17.

Til

Rigsdagens Landssting.

Undertegnede Bestyrelse for „Danst Industri- og Haandværker-Societet“, der i Efteraaret 1889 tillod sig ærbødigst at henlede de høje Folkerepræsentanters Opmærksomhed paa den store økonomiske Betydning en tidsvarende Toldrevision vilde have i første Række paa den talrige Mængde Arbejders og Smaaborgeres daglige Tilværelse saavel som i det hele taget paa Landets materielle Udvikling, tillader sig herved at udtale, at det dybt maa beklages, at den høje Rigsdag endnu ikke har funden Føje til at fremme denne for Befolkningen saa uhyre vigtige Lovrevision. Det Pengetab, Landet herved lider og har lidt, er saa betydeligt, at det forsømte meget vanskelig — og i hvert Fald først sent — paany kan indvindes.

Det er en bekendt Sag, at vort lille Lands 2 Millioner Indbyggere i en Mærkerække har lidt under et haardt økonomisk Tryk. De fleste af os er gaaede tilbage i Formue. Paa Omsætningen og Forretningslivet har hvilet en død Haand: Fallitter, Aktorder, Fald af Aktier og Fonds. Enhver i sin Kredts kender arbejdsløse Hænder, skjult og aabenbar Nød og Glendighed, kort sagt: overalt i Landet synes Velstanden at aftage og Proletariatet at tiltage.

De to vigtigste Love, der stærkest influere paa disse Forhold, ere formentlig Næringsloven og Toldloven. Det er derfor af den højeste Vigtighed for Landets økonomiske Udvikling, at Toldrevisionen tilendebringes, og de danske Toldpositioner hæves i Højde med vore Naboers. Den økonomiske Skade, Landet lider ved, at dette ikke sker, er uoverstuelig og løber i hvert Fald op til langt over 15 Millioner Kroner om Aaret. Naar man betragter de store Summer i Forhold til Landets Indbyggerantal, bliver det indlysende, at hvis disse Penge blev i Landet, vilde derved tilføres utallige Grene af Samfundet et Liv og en Kraft, der snart vilde blive synlig og følelig i det hele Samfundslegeme.

Societetets Bestyrelse ønsker her kun at udtale sig i al Almindelighed angaaende det af Regeringen forelagte Toldlovsforslag, der efter vort Skøn synes i enkelte Positioner at være noget for moderat i sin Bestyttelse, hvilket formentlig ogsaa vil fremgaa af det betydelige Materiale, der fra Fagforeningernes Side er forelagt Rigsdagen til Bedømmelse. Vi tillade os endvidere her at bringe i Erindring:

- 1) at Sverige ved Forhøjelsen af sine Toldsatser har saa godt som ubeløst den tidligere danske Afsetning til dette Land, medens Svenskerne uhindret — som tidligere — indføre og sælge svenske Tilvirkninger her,
- 2) at Rusland i stedse større Omfang forsøger sit Eksportmarked hos os, uagtet vort Land ved forhøjede russiske Toldsatser er afskaaret fra at afsætte sine Frembringelser i Rusland, samt